

Oblasti koje je nekada zauzimalo Rimsko carstvo. Najveću površinu zauzimala je oblast oko Sredozemnog mora (Mediterransko more)

Voda, ključ opstanka Rimske imperije

Nekada davno, pre nego što je Evropa podeljena na zemlje koje danas poznajemo, oko Sredozemnog mora prostiralo se veliko carstvo sa glavnim gradom Rimom (danas je Rim glavni grad Italije). Zvalo se Rimsko carstvo, a zauzimalo je prostore na tri kontinenta, Evrope, Azije i Afrike. Rimsko carstvo trajalo je više vekova. Na ovim prostorima živelo je preko 70 miliona ljudi koji su uglavnom naseljavali veće gradove.

Kako je Sredozemna oblast često veoma suva i topla, u nekim delovima carstva nije bilo lako gajiti žitarice (pšenica, ovas i druge vrste) za ljudsku ishranu. Ipak, Rimljani su za potrebe stanovnika velikih gradova uspevali da obezbede dovoljne količine hrane tokom cele godine. Naučnik Brajan Dermodi pokušao je da otkrije kako se Rimsko carstvo toliko dugo održalo u izazovnom okruženju Mediterana.

Brajan i njegove kolege otkrili su da su stari Rimljani bili dobri „domaćini” u upravljanju dostupnom vodom, a i odlični trgovci. Na primer, stari Rimljani su gradili specijalne vodene kanale, akvadukte, kako bi sproveli vodu do gradova. Takođe, trgovali su žitom, najznačajnijim izvorom hrane u Rimskom dobu. Voda je bila ključna karika za rast pšenice: Da bi se dobio jedan kilogram žita, za rast pšenice, potrebno je oko 1000 do 2000 litara vode! Rimljani su bili dovoljno mudri da gaje ovu kulturu u većim količinama i to na mestima gde je bilo dovoljno vode, kao što je sliv reke Nil, u Egiptu. Voda iz reke koristila se za potrebe poljoprivrede. Potom su žito transportovali do Rima i ostalih gradova Carstva, gde je živelo puno ljudi, i gde su potrebe za hranom bile velike, a vode nije bilo dovoljno.

Brajan se nada da lekcije naučene od starih Rimljana mogu pomoći da se ljudi bolje prilagode budućim promenama u okruženju.

Ovo je dečja verzija saopštenja Evropske Geonaučne Unije (EGU), „Uloga vode u usponu i padu Rimske imperije.” Tekst je napisala Barbara Ferera, za naučnu javnost recenzirali Ani Džeferson (Docent, Kent Stejt Univerzitet, SAD) i Alis Aubert (Postdoc, Univerzitet Justus Liebig u Giesenu, Nemačka), a za korišćenje u obrazovne svrhe, Rejčel Hej (Službenik za obrazovni program, Kraljevsko Geografsko Društvo Škotske, Velika Britanija). Verziju na srpskom jeziku priredila Marina Drndarski. Za više informacija pogledajte: <http://www.egu.eu/education/planet-press/>.